

DOC. ANT. 1021: *Villa Alentad*; 1157: *Ecclesia S. Genesis de Alentado*; 1157: *Alentad*; 1183: *S. Genesis de Lentad in termino castris de Tautauill*; 1196: *Ecclesia de Alentat*. Cf. Ponsich, *Top.* 61, que en cita una menció *Ca-lentad* de l'a. 1011, on deu haver-hi aglutinació de *Ca* per *Casa* (cf. *Caladroar*). Una altra grafia *Alentó*, que no data, és evidentment fruit d'una errònia pronúncia francesa -ó per -au.

Sembla tractar-se del NP germànic LANTHAD format amb les fecundes arrels LAND- i -HAD (Förstemann, 1008) J.F.C.

LENTILLÀ

Nom d'un riu afluent dr. de la Tet, que passa per Vallmanya i Vallengàvia, i entremig de Marqueixanes i Vinçà, ja dins el terme d'aquesta darrera vila; antigament era, a més, el nom d'un llogaret prop de Vinçà.

Segons ens informa Alart (*Géogr.Hist.Confl.*, en *Bull.Soc.Agr.-Sc.Lit.Pyr.O.*, x, 1856, 69) aquest riu es diu *Lentillà* o *Nentillà*. Notem que aquesta dualitat data de molt antic i que en alguns documents antics també n'apareixen mencions amb *-ni-*, *Lentiniano*.

En una donació de 955 al monestir de Sant Miquel de Cuixà hom parla d'un terreny que té afrontació amb *flumine Lentiliano* (Alart, *Cart. Rouss.*, 21); i en una altra donació de 977, al mateix monestir, s'esmenta l'alou dit *Stavia* que es troba *in valle Nintillani* (Abadal, *Eixalada*, p. 206), i un document de 1033 es refereix a un altre alou, in *Valde [sic] Lintiniano* (*MarcaH*, 1055). Hi ha altres mencions: *Valle Lintiliano* 1035 (Villan., x, 302), i *riparia de Lentiniano* 1308 (Alart, *Géogr.Hist.Confl.*, 111).

Són referències al susdit llogaret: *Hospitali de Lentiniano* 1258 (Alart, *Hôp. et la comm. de la Perche*, 18), *lo molí de Lentilla* 1366 (Alart, *InvLC*, s.v. *molí*), *la vinya de Nentilla, costa la glesa* 1386 (ib., s.v. *costa*).

L'església d'aquesta localitat, Sancta Maria Magdalena, s'esmenta en un document de 1299 (Ponsich, *Top.* p. 128), i després amb una certa freqüència: *ecclesia de B. Magdalene de Nentiliano* 1399, 1403 (ib.), *ecclesia ruralis de Nentiliano* 1435 (Aebischer, *Études de top. cat.*, 100); *rectoria Sancte Magdalene de Nantilla* 1574, i *hermita de Santa Magdalena de Natilla* 1688 (Ponsich, 128).

Hi ha homònims de terres occitanes: A l'Aude: *Nentilla*, petit agregat de Le Clat grafiat *Nentilbes* 1377, *Nentillias* 1781 (Sabarthès, *Dict. Top. de L'Aude*, s.v.); el mateix diccionari duu s.v. *Villerambert* «Villa *Lentinianum* quae vocant Ramberti» 983 (p. 479a) amb la nota que Villerambert

és un castell i masia en el terme de Caunes; s'escriu *Lerntinianum* [sic?] en un doc. de 1231. Al Cantal Amé (*Dict. Topogr. du Cantal*) porta *Lentillac* 1550 (terme d'Escalmes), *L'Intilbac* 1703, *Lentilbac* 1707; hi ha tres *Lentillac* en el Depart. del Lot: un en el districte de Cahors, i dos en el de Fijac.

Notem, a més, el topònim toscà *Lentignano* (*Lint-*, 1064), que esmenta Pieri (*Top. Arno*, 155).

ETIM. Aebischer (ps. 100-101) fent eco a d'Arbois de Jub. veu un possible origen en LENTILIUS, derivat de LENTIUS (Schulze 181, 313), amb el sufix -IANUM indicador de propietat; però altrament creu possible que s'hagi format amb LENTINIUS (registrat en *CIL* VIII, x, citat així mateix per De Vit i també en Skok pp. 186, 542).

La documentació afavoreix la base LENTINIANUM (format amb el gentilici LENTINUS). La forma prime-renca amb *-ny-* està representada no sols per les mencions de *Lintiniano* 1033, *Lentiniano* 1308, i les de Sabarthès, *Lintinianum* i *Lentinianum* 983 i 1231, sinó a més pel topònim toscà *Lentignano* 1064.

Hi hagué dissimilació de *-gano* en *-gano* ajudada per l'assimilació de la *l-* inicial, que explica el canvi de *-ny-* en *-ll-* (*Lentinyà* > *Lentillà*); i una altra dissimilació entre les dues laterals donà origen a la variant *Nentillà*, la qual, però, no triomfà del tot sinó alternant amb *Lentillà*. J.G.

Lentisclell, V. *Llenstiscle* i *Estingllells* Leó, V. *Loia*

LEOCÀRCAR

Paratge antic del terme de Sant Quirze de Colera (Alt Empordà), que es troba documentat set vegades en un document publicat per Villanueva, *Vi. Literario* VIII, 225-229 datat de l'any 844 (en realitat S. XI): *Valles Leocarcar*, aplicat a la zona N. o NO. de Peralada.

ETIM. Pot venir d'un ALOD CARCĀRUM (cf. *Cârçer i Vallcarca* 'alou dels congostos', V. la nota 3 s.v. *Armenrodas*). L'evolució fonètica pot haver estat per diferenciació de *(a)loucârcar o d'una forma llatinitzada *alodo-cârcaro*, amb dissimilació o- > e- o. J.F.C. i J.C.

Leorte, V. *Llort* s.v. *Llavorre* (cf. art. *Vallors*) *Leorte* i *Leort(o)*, V. *Hortó* *Lerés*, V. *Larén* *Lero*, V. *Lelo* *Lertamon*, V. *Larén*

LÉS

Vila de la baixa Vall d'Aran, vora la Garona, més